

București. Detenția la Jilava (unde a fost bătut cu bestialitate, la 10 noiembrie 1949, în celula 17, împreună cu Sabin Ivan, viitorul autor al volumului *Anchetat, anchetator*, de către Maromet și echipa sa de gardieni), Peninsula (inclus în Brigada "O.2" disciplinară, s-a opus regimului de exterminare prin muncă forțată și a fost mutat, în lanțuri, la 11 noiembrie 1952, împreună cu Matei Bănică, Nistor Man, Matei Mang, Remus Radina și Ion Tofoleanu), Poarta Albă (de la 12 noiembrie 1952) și Galeș, unde a intrat într-o altă grevă, la 19 ianuarie 1953.

PINTILIE. Student la filosofie și medicină. Arestat în aprilie 1945. Detenția în lagărul de la Caracal.

PINTILIE, Aurel. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava, Pitești, Gherla și Peninsula, unde a lucrat și în brigada lui Iacob Lisnic, deținut cu un comportament ireproșabil.

PINTILIE, Costache. Din Tecuci. Condamnat.

PINTILIE, Eugenia. Născută la 2 februarie 1923, în Bălți — Basarabia. Refugiată în Banat, după invazia sovietică. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

PINTILIE, Gheorghe I. Născut la 14 aprilie 1924. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani, din 1951.

PINTILIE, Iacob. Arestat în 1948, într-un grup de elevi din județul Neamț. Rearestat în 1959 și condamnat. Detenția la Târgșor și în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării, Luciu-Giurgeni și Salcia.

PINTILIE, Iacob. Învățător. Condamnat.

PINTILIE, Ilie. Născut la 15 iunie 1920, în comuna Mihăilești — Argeș. Domiciliat în Buzău (str. Bradului, nr. 11). Polițist. Arestat și condamnat. A murit la 10 ianuarie 1960, la Gherla, în condiții de exterminare.

PINTILIE, Ioan (Ionică) I. Născut la 30 decembrie 1926, la Tecuci. Unicul fiu al unui cojocar. Student la Facultatea de Medicină din Iași. Arestat în mai 1948, împreună cu ceilalți membri ai Centrului

Studentesc Legionar de la Iași. Torturat în anchete, la Securitatea Iași, Galata, Suceava (de către Blehan și Danielevici; torturile erau supervizate de Pompilian, trimis de la București de Alexandru Nicolski). Judecat în procesul dintre 21 și 23 februarie 1949, împreună cu alți 122 de studenți. Condamnat la 7 ani de închisoare, de un complet prezidat de colonelul Ion Gheorghe. Detenția la Suceava, unde a sfidat propunerile de *reeducare* lansate de Bogdanovici, și Pitești (din aprilie 1949). Un alt deținut l-a denunțat că ascundea, în căciulă, o poezie; a fost bătut cu bestialitate. Crăciunul lui 1950 l-a petrecut în camera 3, de la subsol, unde Nicolae Zaharia, student la medicină, din Timișoara, era șef. *Reeducatul* Zaharia le-a ordonat deținuților din camera 3, în chiar ziua de Crăciun, să-și facă nevoile în gamelele din care mâncau și să mănânce fecalele. Câțiva deținuți, printre care Nicolae-Aristide Nedelcu și Ioan Pintilie, care au refuzat, au fost legați și li s-au introdus fecalele pe gură, cu forța, cu o lingură. Deținuții au mai fost obligați și să cânte colinde, folosind cele mai scabroase cuvinte. Tot cei doi și alți câțiva (Zelica Berzea, Dinescu, Gelu Gheorghiu, Ion Huțuleac, Virgil Mitan, Gheorghe Reus, Petrică Tudose) au refuzat să-și bată joc de colinde. Săptămâni întregi, nimeni din celulă, în afara membrilor *comitetului de reeducare*, nu a avut voie să își spele gamelele, sau să se spele pe față și pe mâini. Deținuților li se dădea să bea zeamă de varză, după care 2-3 zile nu primeau apă. Toată furia *reeducatorilor* s-a îndreptat spre Nedelcu și Pintilie: au fost bătuți cu sălbăticie. Nicolae Zaharia, care cânta înainte să tortureze, l-a chinuit până într-acolo pe Ioan Pintilie, încât acesta și-a pierdut cunoștința, la 14 ianuarie 1951 (după ce, în prealabil, din cauza chinurilor, înnebunise și îi înjurase pe *reeducatori*, în română și franceză, alternând înjurăturile cu hohote de râs). Zaharia a dispărut, un timp, din celulă, probabil pentru a-l anunța pe Țurcanu de starea lui Pintilie. La întoarcere, deținutul Petrică Tudose i-a zis lui Zaharia:

“*L-ai ucis!*”. Nepăsător, acesta l-a luat pe Pintilie, care era în comă, l-a tras, trântindu-l de cimentul celulei, a deschis-o și a continuat să îl târâie pe culoarul închisorii. Ioan Pintilie a avut o moarte de martir care nu s-a plecat torturilor diabolice ale echipei lui Țurcanu. A murit la 16 ianuarie 1951.

PINTILIE, Ion. Țăran din comuna Crivești, de lângă Pașcani — Iași. Arestat în mai 1959, fiind acuzat ca purtase “discuții dușmănoase” cu Vasile Fria, Dumitru Nicolae și Vasile Rusu, împotriva înființării colectivei agricole, în toamna lui 1958, cu toate că făcea parte din conducerea Sfatului Popular din comună. Judecat și condamnat, prin sentința 404/15.06.1959 a Tribunalului Militar Iași.

PINTILIE, Ion T. Născut la 23 iulie 1915, în comuna Poiana — Botoșani. Domiciliat la Constanța (str. dr. Marinescu, nr. 64). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani și o lună.

PINTILIE, Nicolae. Născut în comuna Luncavița — Tulcea. Condamnat la 12 ani de muncă silnică, pentru că se împotrivise colectivizării.

PINTILIE, Nistor. Țăran din Meidanchioi — Tulcea. Condamnat la 26 martie 1958, la 20 de ani de muncă silnică, pentru participare la o răscoală împotriva colectivizării, la 17 ianuarie 1958 (vezi și Petringeanu, Gheorghe).

PINTILIE, Petru. Profesor de filosofie din Brăila. Fost asistent al lui Lucian Blaga. Condamnat la muncă forțată. Detenția, după 1952, în lagărul de la Peninsula și la Constanța, unde a participat la construcția stadionului.

PINTILIE, Samson. Condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Iași. Detenția la Suceava și Pitești, în timpul *reeducării*.

PINTILIE, Savel. Născut la 16 iunie 1916. Țăran din Bucecea. Arestat în 1959, pentru împotrivire la colectivizare. Le spusese activiștilor comuniști: “*De ce vreți să luați pământul cu care tata a fost împroprietar?* Este veteran și invalid de război”. Bătut până la sânge, la Securitatea Botoșani. Condamnat la Suceava, la 3

ani de închisoare. Detenția la Iași, Galați, Gherla, Salcia, Strâmba, Periprava, Făgăraș și Botoșani, de unde a fost eliberat.

PINTILIE, Sorin. Student la Iași. Arestat în 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Iași. Detenția la Suceava, unde s-a alăturat *reeducării* inițiate de Alexandru Bogdanovici, Pitești (din aprilie 1949), unde a trecut de partea lui Eugen Țurcanu, făcând parte din *comitetul de reeducare*, și Gherla, unde a fost repartizat la bucătăria închisorii și s-a ocupat de strângerea notelor informative și de predarea acestora mai departe.

PINTILIE, Vasile. Preot arestat în 1948, pentru “favorizarea infractorului”, și rearestat în 1951. Anchetat la Securitățile din Bacău și Iași.

PINTORI, Eraldo. Funcționar al Legației Italiene de la București. Arestat în 1950, anchetat cu brutalitate și implicat în procesul înscenat legației, care s-a judecat la 16 septembrie 1951. Condamnat la muncă silnică pe viață, printr-o sentință pronunțată, la Tribunalul Militar București, de către generalul Alexandru Petrescu. Din lotul lui au mai făcut parte peste 100 de persoane (împărțite în mai multe loturi), printre care episcopul Augustin Pacha, Schubert, doctorul Petre Țopa ș.a. Mulți dintre aceștia fuseseră arestați din cauza declarațiilor lui Lazăr Ștefănescu, care se crezuse capabil să conducă un partid care să răstoarne comunismul. Eraldo Pintori a fost deținut la Jilava și Aiud, unde a murit în același an 1951, în condiții de exterminare.

PINȚA, Iustin (frate cu Pința, Sever). Născut la 3 mai 1926. Geolog arestat în 1950 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 7 luni de închisoare. Detenția la Oradea și Canal, de unde a fost eliberat în 1951.

PINȚA, Sever (frate cu Pința, Iustin). Născut la 5 decembrie 1922, la Șiad — Arad. Student la Facultatea de Medicină din Timișoara. Arestat în 1948, într-un grup de studenți, și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani și 6 luni de închisoare. Detenția la Aiud, Pitești, în timpul *reeducării*, și Gherla, unde a trecut, în camera 101, prin torturile dezlanțuite

ale echipei formate din Vasile Pușcașu, Cornel Popovici și Vichente Murărescu. După eliberare (1952), a devenit medic, în județul Bihor. A murit în 1990.

PINȚICĂ, Petre D. Născut în 1896. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Gales și Peninsula (de la 18 noiembrie 1952), unde a și murit, la 24 ianuarie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PIONTCHEVICI, Lidia. Născută în 1908, în orașul Bălți — Basarabia. Deportată în 1949, în Irkutsk, din motive politice, împreună cu fiica, Margareta.

PIONTCHEVICI, Margareta. Vezi Piontchevici, Lidia.

PIONTCHEVICI, Serghei VI. Născut în 1902, în orașul Bălți — Basarabia. Condamnat în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”.

PIORA, Hans. Născut în 1906, la Sânnicolau Mare — Timiș. Deportat în URSS, la 15 ianuarie 1945. A murit în același an, în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PIORAȘ, Emanoil. Preot greco-catolic și profesor la Liceul *Petru Maior* din Gherla. Condamnat, în 1948, la 3 ani de închisoare, pentru că refuzase să treacă la ortodoxie.

PIORIȘ, Constantin. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PIORUȘ, Petre. Din București. Condamnat, prin decizia 444/26.09.1951, la 12 luni de muncă forțată. Detenția la Ghencea, Saligny, Poarta Albă, Galați, Făgăraș. Fusesse arestat la 20 iulie 1951 și a fost eliberat la 19 decembrie 1955, așadar a fost deținut cu mai mult de 3 luni în plus, față de cât prevăzuse condamnarea.

PIOVAN, Nicolae Șt. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă silnică. Detenția la Canal.

PIPER, Ioan. Țăran din comuna Cărpiniș — Gorj. Învinuit că ar fi incendiat hambarele pline cu cereale din comună și judecat în fața țăranilor, în septembrie 1951. Condamnat la moarte și executat.

Hambarele fuseseră, de fapt, jefuite de secretarul comunist din comună.

PIPERA, Ion. Arestat în “grupa subversivă Ion I. Stancu”, înscenată de Securitate unui număr de 12 muncitori, învinuți de “uneltire contra ordinii sociale”. Pentru a avea motive să îi aresteze, Securitatea incendiasse magazia întreprinderii *Placajul* din București, și îi acuzase pe ei de acest “act de sabotaj”. Magazionerul Ion Stancu a fost condamnat la moarte și executat la 13 noiembrie 1951, la Jilava. Ceilalți membri ai grupului, printre care și Ion Pipera, au primit pedepse mari, prin sentința 1.031/18.05.1951 a Tribunalului Militar București. Recursul le-a fost respins. Lui Ion Stancu avea să-i fie eliberat, de către Sfatul Popular al raionului Nicolae Bălcescu, certificatul de deces seria M.C. nr. 370719, cauza morții fiind declarată a fi fost “hipertensiunea arterială”.

PIPEREA, Gheorghe Gh. Din Constanța. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă silnică. Detenția la Canal.

PIPERNEA, Bucur N. Născut la 6 iunie 1921, la Hamba — Sibiu. Domiciliat la Sibiu (str. Părului, nr. 25). Tatăl a 2 copii. Funcționar. A murit la 19 octombrie 1959, la închisoarea Făgăraș, în condiții de exterminare.

PIPI, Tudorel. Țăran de origine aromânească, din comuna Râmnicu de Jos. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța. Detenția la Jilava, Gherla (de la sfârșitul lui 1950) și mina de plumb de la Baia Sprie.

PIPOȘ, Ioan I. Din Sinaia (str. Carpați, nr. 39). Condamnat la 2 ani de închisoare.

PIPTEA, Gheorghe. Student condamnat în 1949. Detenția la Pitești și Gherla (de la 6 iunie 1950), în timpul *reeducării*.

PIRĂU, Toma Gh. (zis Porâmbu).

Născut la 11 noiembrie 1927, în satul Ileni, comuna Mândra — Făgăraș. În timpul satisfacerii serviciului militar, revoltat de atmosfera din “armata populară”, a luat

calea codrilor, la 23 ianuarie 1950, alăturându-se grupului de partizani anticomuniști condus de Ion Gavrilă-Ogoranu, în Făgăraș. La începutul lui noiembrie 1950, partizanii au început să coboare din munți și să-și pregătească iernatul. În seara de 6 noiembrie 1950, Toma Pirău se afla, împreună cu Victor Metea, într-un pod cu fân din comuna Ileni. Noaptea, trupe de Securitate au înconjurat satele Pârâu, Râușor și Toderița; în acest timp, s-au auzit niște împușcături: avusese loc o luptă, în marginea comunei Ileni, între partizanii Nicolae Mazilu și Ion Mogoș și o unitate de Securitate, cu care aceștia se întâlneau. Schimbul de focuri s-a soldat cu mai multe victime, se pare 3 morți și mai mulți răniți, în rândurile securiștilor din încercuirea cărora au reușit să scape cei doi partizani. Mazilu și Mogoș s-au mai ascuns, timp de mai mult de o lună, până când, în urma unei trădări, au fost încercuiți și uciși în luptă în Banat, în comuna Padureni — Timiș, la 18 decembrie 1950. În noaptea de 6 spre 7 noiembrie 1950, în Făgăraș s-au auzit împușcături și în comuna Mândra. În noaptea de 7 spre 8 noiembrie 1950, Toma Pirău și Victor Metea au plecat spre comuna Sâmbăta de Sus, pentru a se reuni cu grupul lui Gavrilă-Ogoranu, în șura lui Neagu. În timpul acelei peregrinări, aflându-se sub urmărire, cei doi partizani s-au întâlnit cu o unitate de Securitate. Cele două tabere au luat poziții de luptă pe rambleurile șoselei și au schimbat câteva rafale de armă. Când s-a auzit venind o mașină pe șosea, Toma a aruncat o grenadă și s-a făcut nevăzut. Ziua de 8 noiembrie 1950, T. Pirău și V. Metea și-au petrecut-o în pădurea din apropierea satului Breaza, seara având să se îndrepte spre satul Șercăița. Toma Pirău a vrut, însă, să-și mai vadă o dată părinții. Cei doi partizani s-au despărțit la intrarea în Ileni, stabilind că aveau să se întâlnească seara următoare. Toma Pirău s-a ascuns peste noapte în podul cu fân al vărului său, Dumitru Cornea, din Ileni. Fratele după mamă al lui Pirău, Vasile Blebea, a anunțat Securitatea de prezența acestuia în

Ileni (Blebea fusese presat, cu ceva timp înainte, să semneze un angajament de colaborare cu Securitatea). O companie a Securității a împânzit grădinile care înconjurau șura lui Cornea. Încă nu se luminase de ziuă (9 noiembrie), când căpitanul Licht, de la Securitatea Făgăraș, l-a somat pe Toma Pirău să se predea. Somația a fost urmată de răspunsul “*Sunt român și român vreau să mor! Numai mort mă predau!*” și de un glonț care l-a scos definitiv din luptă pe Licht. Gloantele securiștilor au început imediat să spargă țigla. Atacatorii au adus-o și pe mama partizanului, pe care au folosit-o drept paravan, pentru a ajunge la el. Toma și-a schimbat locul și a continuat să tragă, păstrându-și ultimul glonț pentru sine. După ultima împușcătură, liniștea s-a așternut peste sat. Se mai azeau numai plânsul bătrânei mame a partizanului mort și oftatul ei: “*Dragul mamii, drag!*”. Pentru a crea confuzie, Securitatea a declarat data de 18 decembrie 1950 (când fuseseră împușcați Mazilu și Mogoș), și ca dată a morții lui Toma Pirău. Persoanele care îl ajutaseră pe Pirău, printre care și D. Cornea, au fost persecutați (biografie alcătuită după relatarile lui Ion Gavrilă-Ogoranu, Mitru Moldova și Valer Pica).

PIRCEA, Dumitru. Țăran fruntaș din comuna Ciclova Română — Caraș-Severin. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Pietroiu Nou (Movila Gâldăului), de la 18 iunie 1951.

PIREE, Edmund. Vezi Piree, Hans.

PIREE, Eduard H. Din Lovrin — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PIREE, Eva. Vezi Piree, Hans.

PIREE, Francisc. Născut în 1887, în comuna Secușigiu. Medic chirurg din Arad. Arestat în 1953. A murit în 1954, la închisoarea Văcărești.

PIREE, Hans. Din comuna Lovrin — Timiș. De etnie germană. Domiciliu obligatoriu, împreună cu mama sa, Magdalena, cu soția, Eva (născută Wind) și cu fiul lor, Edmund, în Bărăgan, la Lătești — Burdușanii Noi, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PIREE, Johann. Născut la 18 ianuarie 1886, la Biled (nr. 346). Domiciliu obligatoriu, de la 18 iunie 1951, în Bărăgan, la Frumușița, unde a murit la 30 august 1952.

PIREE, Karl N. (fiul lui Piree, Nikolaus). Născut în 1927, în comuna Secușișgiu. Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată în Donbas. S-a întors cu picioarele degerate.

PIREE, Magdalena. Vezi Piree, Hans.

PIREE, Maria N. (fiica lui Piree, Nikolaus; căsătorită Staffendt). Deportată în 1945, în URSS.

PIREE, Nikolaus. Născut în 1905, în comuna Secușișgiu. Deportat în 1945, în URSS, împreună cu cei doi copii, Karl și Maria. A murit pe drumul de întoarcere spre casă, din cauza tratamentului de exterminare căruia îi fusese supus în minele din Donbas.

PIRINGIU, Petre. Din comuna Apele Vii — Romanăți. Stabilă la București. Șofer arestat și condamnat, în 1952, la 15 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud. Fusese victima *demascărilor* de la Gherla, din perioada *reeducării*. Povestea lui ne-a parvenit prin colegul de celulă, Ion Muntean: în 1947, Petre Ghiată, cu care Petre Piringiu fusese coleg în 1940, într-o unitate muncitorească legionară, i-a cerut niște bani, pentru ajutorarea camarazilor din închisori. P. Ghiată a fost arestat și, din cauza bătailor aplicate de *reeducatorii* de la Gherla, a mărturisit că primise banii de la Piringiu. Acesta a fost arestat și obligat să dea informații despre alte persoane. Întâlnind un vechi camarad, Piringiu i-a povestit ce i se întâmplase, fără să știe că respectivul era informator și avea să-l denunțe pe Piringiu, ca unic organizator al sprijinirii deținuților.

PIRKMAYER, Johann. Născut în 1900, la Periam (nr. 763). Deportat în 1945, în URSS, în Donbas, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PIRNEA, Gheorghe. Din Dobrogea. Condamnat într-un lot de machidoni.

PIROGAN, Anatol Șt. Vezi Pirogan, Ștefan Gh.

PIROGAN, Dumitru T. Născut în 1901, în comuna Rădoaia (Basarabia). Fost primar. Condamnat în 1941, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “naționalism”, și deportat la Sverdlovsk. Reabilitat în 1991.

PIROGAN, Ilie P. Născut în 1894, la Rădoaia — Sângerei (Basarabia). Deportat în 1949, în R.A.S.S. Bureato-Mongolă, ca “inochentist”, împreună cu copiii, Mihail (născut în 1929) și Parascovia (n. 1930).

PIROGAN, Iulia-Larisa. Vezi Pirogan, Ștefan Gh.

PIROGAN, Leonte Gh. Născut în 1900, la Rădoaia — Sângerei (Basarabia). Deportat în 1949, fiind acuzat de “colaboraționism”, împreună cu fiica sa, Maria (născută în 1921).

PIROGAN, Maria I. Născută în 1893, la Rădoaia — Sângerei (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată în 1949, împreună cu fiica sa, Tamara (născută în 1936).

PIROGAN, Maria L. Vezi Pirogan, Leonte Gh.

PIROGAN, Mihail I. Vezi Pirogan, Ilie P.

PIROGAN, Parascovia I. Vezi Pirogan, Ilie P.

PIROGAN, Ștefan Gh. Născut în 1898, în comuna Rădoaia - Sângerei. Primar al orașului Bălți — Basarabia. Socotit, de sovietici, “dușman al regimului”. Condamnat în 1941, la 8 ani de muncă silnică și deportat în regiunea Sverdlovsk, unde a murit în 1944, în condiții de exterminare, în lagărul din Ivdel. Reabilitat, post-mortem, în 1987. Soția lui, Iulia-Larisa (născută în 1899) și fiul cel mic, Anatol (n. 1931) au fost deportați în 1941 (vezi și Pirogan, Vadim Șt.).

PIROGAN, Tamara. Vezi Pirogan, Maria I.

PIROGAN, Vadim Șt. (fiul lui Pirogan, Ștefan Gh.). Născut la 28 iunie 1924. Elev în clasa a V-a la Liceul *Ion Creangă*

din Bălți. Arestat de sovietici la 25 iunie 1941, înainte de intrarea trupelor române în Bălți. Judecat la Moscova și condamnat la 5 ani de muncă silnică, pentru că dorise

să plece, cu forme legale, în România. Deportat în lagărul de la Taiset, din regiunea Bratsk, căruia, din 1200 de basarabeni duși acolo, i-au supraviețuit numai 120. Vadim Pirogan a fost unul dintre aceștia. Reabilitat în 1958. S-a întors la Chișinău abia după 1990 și a fost profesor universitar. După prăbușirea comunismului, a publicat un volum, *Cu gândul la tine, Basarabia mea* (Editura Enciclopedică Gheorghe Asachi, Chișinău, 1995), în care oferă detalii zguduitoare în legătură cu drama sutelor de mii de români basarabeni, victime ale comunismului, de la Prut la Vladivostok. Director al Muzeului Național de Istorie a Moldovei.

PIROGOV, Mihail F. Născut în 1907, în Bălți — Basarabia. Deportat în 1949, în Irkutsk.

PIROJANSCHI, Lidia. Vezi Pirojanschi, Olga.

PIROJANSCHI, Maria. Vezi Pirojanschi, Olga.

PIROJANSCHI, Olga. Născută în 1911. Deportată la 6 iulie 1949, în regiunea Amur, împreună cu copiii, Maria (născută în 1930), Serghei (n. 1932) și Lidia (n. 1935).

PIROJANSCHI, Serghei. Vezi Pirojanschi, Olga.

PIROJOC, Domnica. Vezi Pirojoc, Simion I.

PIROJOC, Simion I. Născut în 1886, în comuna Zgurița — Drochia (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Domnica.

PIRON, Dumitru. Țăran din comuna Pleșești, din apropierea izvorului râului Râmnicu-Sărat. Arestat la 10 ianuarie 1949 și dus la închisoarea din Râmnicu-Sărat, împreună cu alte zeci de țărani. Ulterior, a fost trimis la Gherla.

PIROS, Ianoș Gh. Născut în 1922. Din Odorheiu Secuiesc. Prizonier în URSS. Întors în România, după amnistia sovietică, a fost arestat. Detenția la Gherla (din 1955).

PIROȘ, Emil. Din comuna Giroc. Împușcat mortal, de soldați sovietici “eliberatori”, în octombrie 1944, când au invadat comuna.

PIROȘ, Florian. Țăran din Arad. Arestat de Securitatea Arad.

PIROȘ, Ioan. Pastor adventist din comuna Vânători — Arad. Arestat în 1949, de Securitatea Arad, pentru că în predicile lui îi sfătuia pe credincioși să nu pună mâna pe armă și să nu jure.

PIROȘ, Ioan I. Născut la 20 mai 1921, în comuna Apateu — Arad. Domiciliat în comuna Valul lui Traian — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

PIROȘ, Maria. Țărăncă din județul Arad. Arestată.

PIRUJINSCHI, Emil. Din Pașcani. Arestat în noiembrie 1958, de Securitatea Iași, și anchetat pentru “discuții dușmănoase și defăimarea regimului”, împreună cu Ilie Gheorghiu, Aurel Vârla și alți muncitori.

PISARENCO, Afanasie S. Născut în 1896, în comuna Jura — Râbnița (Basarabia). Condamnat la moarte, de autoritățile sovietice.

PISARENCO, Alexei N. Născut în 1905, în comuna Dreptcăuți — Briceni (Basarabia). Deportat în 1951, în Tomsk, ca “iehovist” (adept al *Martorilor lui Iehova*), împreună cu soția, Sabina (născută în 1907) și copiii, Natalia (n. 1933) și Ivan (n. 1937).

PISARENCO, Anastasia. Vezi Pisarenco, Elizaveta S.

PISARENCO, Elizaveta S. Născută în 1880, în comuna Jura — Râbnița (Basarabia). Deportată în 1949, împreună cu copiii, Gheorghe (născut în 1915) și Anastasia (n. 1918).

PISARENCO, Gheorghe. Vezi Pisarenco, Elizaveta S.

PISARENCO, Ivan A. Vezi Pisarenco, Alexei N.

PISARENCO, Natalia A. Vezi Pisarenco, Alexei N.

PISARENCO, Sabina. Vezi Pisarenco, Alexei N.

PISAREVICI, Iosif V. Născut în 1895, în Bălți — Basarabia. Ucis în 1940, la intrarea trupelor sovietice în oraș.

PISAREVSCHI, Alexandru D. Născut în 1905, în Basarabia. Condamnat în 1941, de către sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru “naționalism” și deportat în lagărul de la Novosibirsk.

PISAREVSCHI, Ilia S. Născut în 1907, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, la 5 ani de muncă silnică, pentru “activitate antisovietică”. Rearestat în 1953 și condamnat la 25 de ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

PISAREVSCHI, Semion S. (frate cu Pisarevschi, Ilia S.). Născut la Chișinău — Basarabia. Membru P.N.L. Arestat în 1941, de autoritățile sovietice.

PISAROGLO, Alexei D. Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISAROGLO, Ana. Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISAROGLO, Ana D. Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISAROGLO, Dumitru D. (tatăl). Născut în 1903, la Leova — Basarabia. Țăran înstărit deportat în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Maria, copiii, Dumitru (născut în 1935), Alexei (n. 1936), Ana (n. 1937) și Ecaterina (n. 1941) și o noră, Ana (n. 1927).

PISAROGLO, Dumitru D. (fiul). Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISAROGLO, Ecaterina D. Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISAROGLO, Maria. Vezi Pisaroglo, Dumitru D. (tatăl).

PISĂULTE, Ion. Țăran din comuna Țibucani — Neamț. Membru al organizației legionare anticomuniste care acționa în regiune, în 1948. Arestat.

PISCĂREANU, Ștefan. Din județul Gorj. Arestat pentru “uneltire împotriva ordinii sociale” și ținut 3 ani într-un azil psihiatric.

PISCHI, Măcelar din Orșova. Condamnat în 1949.

PISCOP, Gheorghe I. Vezi Piscop, Ivan Gh.

PISCOP, Ivan Gh. Născut în 1894, la Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Condamnat în 1941, de sovietici, la 5 ani de muncă silnică, fiind considerat “element social periculos”. Deținut la Novosibirsk. Soția, Olga (născută în 1895) și fiul, Gheorghe (n. 1923) au fost și ei deportați, în 1941.

PISCOP, Olga. Vezi Piscop, Ivan Gh.

PISCORSCHI, Constantin I. Născut în 1895, în orașul Bălți — Basarabia. Condamnat în 1946, de autoritățile sovietice.

PISCRU. Plutonier arestat. Șeful unui lot de 11 persoane. Condamnat, prin sentința 835/25.09.1954 a Tribunalului Militar București, pentru “ponegrirea URSS-ului și a regimului comunist”.

PISCUNOV, Ilia. Vezi Piscunova, Agafia I.

PISCUNOVA, Agafia I. Născută în 1876, în Cahul — Basarabia. Deportată în 1949, în Altai, împreună cu fiica ei, Ana (născută în 1904) și copiii acesteia, Ilia (n. 1927) și Parascovia (n. 1929).

PISCUNOVA, Ana. Vezi Piscunova, Agafia I.

PISCUNOVA, Parascovia. Vezi Piscunova, Agafia I.

PISCUREANU, Gheorghe. Condamnat în 1949. Detenția la Gherla.

PISEL, Modesta. Din comuna Mahala — Noua Suliță (Bucovina). Deportată la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

PISICĂ, Alexandrina. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

PISICĂ, Ana. Vezi Piscică, Dumitru A.

PISICĂ, Andrei I. Născut la 9 iulie 1922, în comuna Casimcea — Tulcea. Arestat la 2 septembrie 1950 și condamnat, prin sentința 497/1.12.1950 a Tribunalului Militar Constanța, semnata de președintele completului, maiorul Gheorghe Șandrea și de procuror, căpitanul Emanoil Radu, la 3 ani de închisoare, într-un lot al partizanilor anticomuniști din pădurea Babadag.

PISICĂ, Dumitru A. Născut în 1899, în comuna Bardar — Ialoveni (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 15 ani de muncă silnică. Reabilitat în 1993. Soția lui, Ana (născută în 1902) și fiicele,

Maria (n. 1928) și Elizaveta (n. 1930) au fost deportate în 1949, în Tiumen.

PISICĂ, Elizaveta D. Vezi Pisică, Dumitru A.

PISICĂ, Ion I. Născut la 16 aprilie 1923, în comuna Osica — Olt. Domiciliat la Cernavodă — Constanța. Prizonier în URSS, 1 lună.

PISICĂ, Ion P. Născut la 13 martie 1924, în Dobrogea. Detenția, 1 an și 3 luni.

PISICĂ, Maria D. Vezi Pisică, Dumitru A.

PISICĂ, Nicolae. Țăran din comuna Râscăieți-Vișina (lângă Titu). A participat la răscoala din comună, de la 21 ianuarie 1961, când țăranii au răsturnat mașinile activiștilor de partid și i-au pus pe fugă, pentru că veniseră să îi oblige să se înscrie în colectiva agricolă. A fost nevoie de intervenția armatei, pentru a înfrânge revolta. Securitatea a operat zeci de arestări. Nicolae Pisică a fost condamnat la muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

PISICĂ, Teodor-Nicolae. Născut în 1897, la Noua Suliță (Basarabia). Deportat la 13 iunie 1941, împreună cu soția și un copil.

PISMIHA, Domnica N. Născută la 20 iulie 1921, în Grecia. Stabilită, prin colonizare, la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PISO, Ilie. Preot din Zămești — Brașov. Membru marcant P.N.Ț. din regiune. Arestat la 15 august 1954 și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Brașov și Peninsula. După eliberare, a colaborat cu Securitatea și a fost martorul acuzării, într-un proces în urma căruia au fost condamnați mulți oameni nevinovați. Ilie Piso a făcut declarații uluitoare, cum că de Sf. Ilie (onomastia lui), ar fi invitat la el vreo 20 de persoane, cu care ar fi discutat despre reorganizarea P.N.Ț.; persoanele respective îi fuseseră, de fapt, indicate de Securitate. Deși Piso desenase și o schemă a așezării la masă a invitaților, nici unul dintre cei incriminați nu fusese în casa preotului. Mai mult, unul dintre "invitații" indicați de Piso la ordinul Securității, profesorul Alexandru Herlea,

nici măcar nu fusese eliberat din închisoare, la data la care ar fi trebuit să se afle în casa lui Ilie Piso. În cele din urmă, a fost arestat și Ilie Piso, dar a continuat să-și susțină varianta. În urma torturilor de la Securitatea Brașov, jumătate dintre acuzații au recunoscut, pentru a scăpa de chinuri, că participaseră la sărbătorirea fictivă a preotului. Printre aceștia, s-a numărat și doctorul Axente Gogonea. Toți acuzații au fost condamnați și trimiși la Jilava. Dr. Axente Gogonea a făcut, ulterior, o declarație, prin care susținea că fusese forțat să mintă, de către Securitate, și că oamenii condamnați erau nevinovați. Rugat și preotul Piso să declare același lucru, pentru a scăpa cu toții, a refuzat, motivând că nu vroia să-și pună în pericol ginerele. După eliberare, Ilie Piso a murit, în condiții tragice.

PISOI, Georgeta. Născută la 17 ianuarie 1951, la Oravița. Deportată, împreună cu părinții, la 18 iunie 1951, la vârsta de 5 luni. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PISOSCHI, Petre V. Născut la 26 iunie 1910, în comuna Curțești — Botoșani. Fost inspector S.S.I. Arestat la 20 iulie 1948. Detenția la Jilava, Târgșor și Făgăraș, unde a murit la 12 mai 1952, în condiții de exterminare.

PISOSCHI, Ștefan. Student la București. Arestat în 1956, acuzat că participase la încercarea de a organiza la București o amplă manifestație studentească, de solidarizare cu Revoluția din Ungaria. Condamnat. Detenția la Securitatea din Uranus, Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării. La expirarea pedepsei, a fost trimis, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Rubla.

PISPA (sau PRISPA), Sotir. Născut în 1919. Preot torturat în anchetă și condamnat în 1948. Detenția 1 an și 8 luni. Bolnav de T.B.C. A murit în 1951, la două luni după eliberare, în fața altarului, îmbrăcat în odăjdii, în timp ce oficia o slujbă.

PISTACU, Constantin. Țăran din comuna Panduru — Tulcea. Arestat în 1948, torturat la Securitatea Constanța, de către Ion Botea, Mihailă și Sarchizian.

Condamnat, prin sentința 66/12.02.1949 a Tribunalului Militar Constanța, pronunțată de colonelul Constantin Pavelescu, la 3 ani de închisoare, pentru “delict de uneltire”, într-un lot de 27 de persoane, avându-l ca șef pe Gheorghe Tache.

PISTALU, Constantin P. Născut la 15 august 1906, în Bulgaria. Stabilite, prin colonizare, la Constanța. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”.

PISTENCIUC, Antonina. Vezi Pistenciuc, Profiri M.

PISTENCIUC, Mihail P. Vezi Pistenciuc, Profiri M.

PISTENCIUC, Profiri M. Născut în 1906, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat în 1949, în Irkutsk, din motive politice, împreună cu soția, Antonina (născută în 1910) și copiii, Mihail (n. 1933) și Zinaida (n. 1936).

PISTENCIUC, Zinaida P. Vezi Pistenciuc, Profiri M.

PISTOL, Aculina. Vezi Pistol, Gavril A.

PISTOL, Agripina M. Vezi Pistol, Marc C.

PISTOL, Alexei H. Născut în 1884, în comuna Sadaclia — Basarabeasca (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Valentina.

PISTOL, Alexei M. Vezi Pistol, Marc C.

PISTOL, Anina I. Născută în 1919, în comuna Sadaclia — Basarabeasca (Basarabia). Condamnată în 1945, de sovietici, la 10 ani de muncă silnică.

PISTOL, Claudia M. Vezi Pistol, Marc C.

PISTOL, Dan-Grigore. Student la Facultatea de Medicină din București. Arestat în iunie 1958, torturat la Securitatea Uranus, de echipa lui Gheorghe Enoiu, formată din Constantin Cenuse, Mihalache, Constantin Purcaru, Ion Sporea ș.a. Condamnat, de judecătorul Emil Hirsch, în procesul înscenat *Rugului*

aprints. Detenția la Jilava și Gherla. Din cauza torturilor și a regimului de detenție, s-a îmbolnăvit de T.B.C.

PISTOL, Dominte G. Născut în 1899, în comuna Sadaclia — Basarabeasca (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția (născută în 1903).

PISTOL, Gavril A. Născut în 1874, în comuna Mihalovca — Cișmilia (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția sa, Aculina (născută în 1886).

PISTOL, Gavril M. Născut în orașul Basarabeasca (Basarabia). Condamnat în 1940, la 3 ani de muncă silnică.

PISTOL, Gavril M. Din comuna Filipeni — Leova (Basarabia). Condamnat în 1940, la 2 ani de muncă silnică.

PISTOL, Gavril M. Din Zgurița — Basarabia. Condamnat în 1940, de sovietici, la 2 ani de muncă silnică.

PISTOL, Gheorghe. Din Trușești. Arestat la 20 mai 1948 și condamnat. Detenția la Gherla, Aiud și în lagăre de muncă forțată.

PISTOL, Marc C. Născut în 1877, în comuna Sadaclia — Basarabeasca (Basarabia). Deportat în 1950, în Kurgan, împreună cu soția, Vasilisia și copiii, Agripina (născută în 1929), Claudia (n. 1932) și Alexei (n. 1934).

PISTOL, Valentina. Vezi Pistol, Alexei H.

PISTOL, Vasilisia. Vezi Pistol, Marc C.

PISTOLEA, Petru. Țăran din comuna Căvâran — Caraș-Severin. Arestat în 1952. Detenția la Timișoara, Gales, Peninsula și Constanța (unde a lucrat la construirea stadionului). Eliberat în 1954.

PIST(E)REANU, Stila S. Născut la 10 octombrie 1908, în Bulgaria. Stabilite, prin colonizare, în comuna Mihai Viteazul — Constanța. Condamnat la 10 ani de muncă silnică, pentru “uneltire”.

PISTREANU, Traian C. Născut la 14 septembrie 1907. Arestat la 20 octombrie 1952. Detenția la Jilava și Ocnele Mari, unde a murit la 30 aprilie 1954.

PISTRILĂ, Viorel-Gheorghe. Născut la 5 aprilie 1925. Profesor din Banat. Arestat de Securitatea Timișoara.

PISTRUI, Ecaterina I. Vezi Pistrui, Grigore A.

PISTRUI, Fiodor Gr. Vezi Pistrui, Grigore A.

PISTRUI, Grigore A. Născut în 1908, la Ignăței — Rezina (Basarabia). Considerat “colaboraționist”, de către autoritățile sovietice, și condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică. Soția, Ecaterina (născută în 1910) și copiii, Fiodor (n. 1942) și Maria (n. 1944) au fost deportați în 1949, în regiunea Kurgan (Siberia).

PISTRUI, Ioan. Născut la 13 iunie 1941, la Beba Veche — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PISTRUI, Maria Gr. Vezi Pistrui, Grigore A.

PISTRUI, Petru. Născut la 6 septembrie 1947, la Beba Veche — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PIȘCHIȘI, Alexandru G. Născut în 1919. Arestat în 1952. A murit la 28 ianuarie 1953, în lagarul de la Culmea, în condiții de exterminare prin muncă forțată, înfometare și lipsa oricărui îngrijiri medicale.

PIȘCU, Gheorghe. De origine aromânească. Contabil la *Cooperatie*, în București. În 1959, se afla în camera “Zero” de la Jilava, a condamnaților la moarte, în așteptarea verdictului final.

PIȘCU, Maria D. Născută la 16 iulie 1920, în Grecia. Stabilită, prin colonizare, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 2 ani.

PIȘPİRICU, Toma. Din comuna Căndreni. Condamnat, prin decizia 377/30.08.1951 (sau 417/20.09.1951), la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PITA, Sever. Șeful organizației legionare de la Facultatea de Agronomie (sau Medicină ?) din Timișoara. Arestat la 15 mai 1948 și anchetat la Securitatea Timișoara. Detenția la Aiud ș.a.

PITA, Tache C. Născut la 1 august 1913, în Grecia. Domiciliat la Constanța.

Condamnat la 15 ani de muncă silnică, pentru “crimă de uelțire”.

PITARU, Nicolae. Muncitor arestat și închis în lagăr. A evadat în 1945 și a fost rearestat în 1948, de Securitatea Brașov, pentru “sprijin acordat legionarilor”.

PITCENCO, Petrea. Născut la 27 februarie 1933, la Hancășla — Basarabia. Refugiat în Banat, după invazia sovietică. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PITCENCO, Zaharia. Născut la 16 noiembrie 1929, la Hancășla — Basarabia. Refugiat în Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PITE. Student la Facultatea de Drept din Cluj. Condamnat în 1949. Detenția la Cluj, Pitești și Gherla, în timpul *reeducării* prin tortură.

PITEA, Dumitru. Născut la 18 octombrie

1903, în satul Vaidei — Mureș. Fiul lui Todor (învățător) și al Axiniei (casnică), părinții a 7 copii. A urmat studiile liceale la Târgu-Mureș și Turda, unde și-a luat bacalaureatul. Absolvent al Facultății de Electromecanică din cadrul Politehnicii din Timișoara. În timpul studiilor universitare, s-a întreținut singur, fiind contabil la Școala de surdo-muți din Timișoara. A lucrat, ca inginer, la Atelierele C.F.R. Cluj (inginer stagiar și șef de secție, până la cedarea Ardealului de Nord) și Timișoara. Inginer-șef la Atelierele C.F.R. Simeria. După eliberarea Clujului de către armata română, a fost numit șef al Atelierelelor C.F.R. Cluj (la 11 octombrie 1944). În 1948 a fost demis și s-a angajat la Uzina Electrică din Cluj. Arestat la 10 noiembrie 1949, de către Securitatea Cluj, chiar din incinta uzinei electrice. Anchetat la M.A.I. (București)

și Jilava. Condamnat la 3 ani de temniță grea, plus 3 ani de degradare civică și confiscarea averii, prin sentința 1.265/12.03.1952 a Curții Penale București (compusă din consilierii A. Făruciu și P. Sârbulescu, asesorii populari M. Stancu, Al. Satmary și A. Turturică, procurorul Dem. Bratu și grefierul Th. Buradel), pentru “crimă contra păcii” (fusesse acuzat că, pe când se afla la Simeria, își organizase “o rețea proprie de informații printre muncitorii atelierelor, compusă din Sabău Ștefan și Valer Canan, a căror misiune era culegerea de informații din rândurile mișcării muncitorești și comuniste de la Atelierele C.F.R.. Simeria”). Detenția la Canal (6 luni) și închisoarea militară Oradea. Apropoindu-i-se termenul pentru eliberare, i-a fost înscenat un nou proces și a fost condamnat, prin sentința 289/7.09.1955 a Tribunalului Militar Teritorial Oradea, la 5 ani de muncă silnică (care se cumula cu prima pedeapsă), pentru “crima de activitate intensă contra clasei muncitoare”. A fost eliberat a doua zi după proces, pentru că executase deja 6 ani de închisoare, așadar cu unul în plus față de cele două condamnări cumulate. Anii de detenție i-au șubrezit sănătatea. După eliberare, a fost bolnav de bronho-pneumonie (4 luni de internare), a suferit un infarct miocardic și o operație de colecist, urmată de numeroase embolii, care i-au provocat moartea. S-a stins din viață la 7 ianuarie 1975, la vârsta de 71 de ani. Și familia lui Dumitru Pitea a avut de suferit: soția lui, Georgeta-Livia, studentă la Conservator, a fost exmatriculată, după 3 ani de studii; cei doi copii ai lor nu au putut, mult timp, să intre la facultate, din cauza “dosarului prost”; după arestarea lui D. Pitea, familia lui a fost evacuată din casă, în 24 de ore, reușind cu greu să găsească o singură cameră, cu baie și bucătărie comune cu alte două familii (biografie alcătuită după datele oferite de d-na Georgeta Livia Pitea, soția lui Dumitru Pitea).

PITEA, Pavel. Țăran din comuna Posaga. Arestat în 1957, torturat la Securitate, judecat, pentru că acordase sprijin partizanilor anticomuniști din regiune, în procesul care s-a desfășurat între 25 și 27 februarie

1958, și condamnat, prin sentința 464/12.04.1958, pronunțată de colonelul Paul Finichi. Din același lot cu Pavel Pitea au făcut parte Teodor Trinca și Ilie Vlad, condamnați la moarte și executați.

PITEL, M. Țăran din suburbia Rosa a Cernăuțului — Bucovina. Omorât de sovietici. Numele său este înscris pe monumentul funerar de la Rosa, printre alte 70 de victime ale sovieticilor.

PITEL, Teodor (al lui Mihai). Din satul Voloca. Deportat de sovietici. A murit în 1945, într-un lagăr de exterminare din Caucaz.

PITEL, Gheorghe D. Născut în 1896, în comuna Bascalia — Basarabeasca (Basarabia). Primar (1942-44). Condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică și deportat la Novosibirsk.

PITI, Ecaterina. Născută la 31 decembrie 1939, în Bulgaria. Stabilită, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PITI, Gabriel. Născut la 30 aprilie 1948, în București. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, din 1951. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara.

PITIC, Gheorghe. Născut în 1908. Profesor de limbile română și latină, la Vicov — Bucovina. Căsătorit cu Maria, fiică de chiaburi, deținătoare a unui întins teren agricol. Arestat și deținut, câțiva ani, la Canal. Eliberat în 1953, s-a întors acasă bolnav și gârbovit (informații furnizate de dna Carmen Maței).

PITIC, Iosif. Partizan anticomunist. I s-a alăturat notarului Gheorghe Gh. Ionescu, după lupta de la Pietrele Albe, de la 22 februarie 1949. Împreună cu acesta, s-a retras în munții Almaajului — Caraș-Severin. Iosif Pitic a murit în luptă cu trupele de Securitate, la 6 octombrie 1950, la Gârbovăț, pe valea râului Nera, în apropierea comunei Dalboșeț.

PITIC, Margareta-Terezia. Din Reșița. Arestată și condamnată. Detenția, între 1945 și 1950, la Oravița și Bocșa. A primit și domiciliu obligatoriu.

PITIC, Nicolae. Țăran din comuna Bănia-Gârbovăț — Caraș-Severin (pe valea

râului Nera). Arestat în 1959, torturat în ancheta Securității Timișoara și condamnat la 6 ani de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării, unde a colaborat cu administrația.

PITIC, Vasile. Din comuna Dragomirești — Maramureș. Condamnat la 5 mai 1949. Eliberat la 1 iulie 1953. Rearestat la 3 ianuarie 1958, torturat și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 15 ani de muncă forțată. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PITICA, Petre D. Născut la 15 septembrie 1896, la Belitari — Teleorman. Condamnat în 1952. A murit la 24 ianuarie 1953, în lagărul de la Culmea, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PITICAR(U), Alexandru. Din satul Gheorghiteni, de lângă Vatra Dornei. Legionar refugiat în Germania și parașutat în decembrie 1944, în Munții Apuseni. Arestat în mai 1945, cu un grup de 8 legionari din Vatra Dornei. Detenția la Iași, Suceava și Gherla (1950), unde a fost crunt torturat de *reeducatorii* din grupul lui Țanu Popa. Le-a cerut milițienilor Tomoiogă și Vascan să îl scoată la raport, pentru a fi mutat în altă parte. Nu numai că nu i-a fost ascultată cererea, dar intensitatea torturilor a crescut. Al. Piticaru a apărut, ca martor al acuzării, în procesul *reeducatorilor*.

PITICARI, Ipolit. Din Câmpulung-Moldovenesc. Arestat în 1958, torturat de Feller și echipa acestuia, formată din Vasile Nichita și Serseniuc și inclus în procesul înscenat lui Vasile Blănaru și lui Flamură. Condamnat, la 20 aprilie 1959, de Tribunalul Militar Iași în deplasare la Botoșani, la 16 ani de muncă silnică. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PITICARU, Mircea Gh. Din Câmpina. Condamnat. A stat 1 an în temnițele comuniste.

PITICARU, Teodor. Din Câmpulung-Moldovenesc. Avea o stână, pe muntele Rarău, unde îi primea pe turiștii care se abăteau prin acele locuri și îi omenea cu produse de la stână. Arestat și bătut la Securitate, pentru a fi forțat să admită că le acordase sprijin unor membri ai

organizației anticomuniste *Sumanele Negre*. Condamnat. Detenția la Suceava și Gherla.

PITICAȘ, Mihai. Condamnat în 1951. Detenția la Gherla (1952).

PITICESCU, Mihai (Bebe). Arestat în 1948, anchetat și condamnat în lotul Laurei Săulescu, acuzat de legături cu George Manu. Detenția la Jilava (1949) ș.a.

PITICU, Florian. Din comuna Puchenii — Prahova. Elev la Liceul *Petru și Pavel* din Ploiești. Arestat în 1949, la vârsta de 17 ani. Detenția la Târgșor ș.a.

PITIȘ, Gheorghe Gh. Din Ploiești (str. Vasile Milea, nr. 5, bl. 2). Arestat și deținut 3 luni.

PITIȘ, Ioan (al lui Alexa). Țăran din Lăpușul Românesc. Arestat în 1948, de Sf. Dumitru, pentru că luase parte la răscoala țăranilor care săriseră în apărarea preotului Atanasie Oniga (pe care Securitatea venise să-l aresteze) și a bisericii greco-catolice din comună. Judecat la 11 februarie 1949 și condamnat, de Judecătoria din Dej, la 6 luni de închisoare.

PITIȘ, Ioan (al lui Nicolae). Țăran din Târgu-Lăpuș. Condamnat, la 11 februarie 1949, de Judecătoria Dej, la 5 luni de închisoare, pentru implicare în revolta țărănească din Lăpușul Românesc, pentru apărarea preotului greco-catolic, Atanasie Oniga.

PITIȘ, Stanca M. Născută la 3 septembrie 1921, în comuna Dobroești, de lângă Roșiori de Vede. Țărăncă, participantă la răscoala din comună, în cursul căreia a fost devastat sediul colectivei agricole, ea ridicându-și cererea de înscriere, care îi fusese smulsa cu forța. Condamnată la 36 de luni de muncă forțată. Eliberată la 6 aprilie 1962, prin ordinul 6/10.102.

PITIUI, Titus. Condamnat în 1948. Detenția la Pitești, în perioada *reeducării*, și Canal (din 1950), de unde a fost eliberat în 1951.

PITPINIC, Gheorghe. Născut în 1925. Din Bărlad — Vaslui (str. Mihai Viteazul). Student la Academia Comercială din București. Membru T.U.N.Ț. Arestat în iulie 1947 și obligat să apară, ca martor al acuzării, în procesul Maniu — Mihalache. A făcut o declarație falsă, conform căreia

P.N.Ț.-ul emise o circulară pentru organizarea, la sate, de echipe de câte 30 de oameni, care să manifesteze împotriva autorităților și să producă dezordine. A mai declarat și că senatorul Vasile Georgescu-Bârlad, președintele P.N.Ț. Tutova, dăduse la sate instrucțiuni cu caracter “antisovietic și antisemit”. Gh. Pitpinic a fost eliberat, după 6 luni. Rearestat la 15 august 1952. Detenția la Gales și Peninsula.

PITPINICUS. Comunist grec din Larissa. A fugit în 1948 în România, cu rămășițele pământești ale lui Marcos. Găzduit la Pitești, a fost arestat de “tovarășii” români și dus în lagărul de la Mărgineni (1952), unde îi înjura neconținut pe cei pe care îi crezuse prieteni.

PITRON, Dobre. Născut în 1899, la Vișan. Țăran arestat la 28 august 1948. Detenția la Râmnicu-Sărat și Gherla (de la 27 februarie 1950).

PITROP, Liana. Născută la 27 februarie

1917, la Buzău. Din cauza situației materiale precare a părinților, a urmat liceul la seară, lucrând în același timp la arhiva Tribunalului din Buzău. După bacalaureat, a urmat

Facultatea de Istorie din Iași, devenind și membră a Mișcării Legionare. După 1944 a fost arestată de 5 ori, ultima dată la 11 iulie 1952. Fără să fie judecată, a fost trimisă, în 1954, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Rubla. Acolo s-a măritat cu inginerul Stan Nedelcu, originar din județul Timiș și aflat și el la Rubla, cu domiciliu obligatoriu. În 1960, s-a stabilit în comuna Bărăganu, iar în 1964, la Brăila, unde a ieșit la pensie.

PITROP, Lucian. Medic din Oradea. Arestat după 1948.

PITRONEAC, Mihai D. Din Slobozia — Basarabia. Condamnat în 1945, ca “iehovist”, la 3 ani de muncă silnică.

PITSCHAK, Carol K. Născut la 21 aprilie 1904, la Câmpina — Prahova. Medic oncolog din Ploiești (str. Democrației, nr. 28). Membru în conducerea P.N.Ț. Prahova. Arestat la 28 iunie 1957, împreună cu

doctorul Gheorghe I. Petrescu, președintele P.N.Ț. Prahova, și învinuit că, prin 1949, îi acordase asistență medicală lui Dumitru

Petrescu-Marinaru, fruntaș P.N.Ț., din comuna Pucheni — Prahova, care era urmărit de Securitate. Carol Pitschak a fost anchetat cu brutalitate, la Securitatea Ploiești, de către locotenentii Ion Baltag și M. Moțaș, căpitanul Ion Cojocaru și Teodor Rus. Condamnat, prin sentința 197/24.09.1957, la 10 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Galați și Botoșani, de unde a fost eliberat, în 1964, grav bolnav. A murit la scurt timp.

PITSCHAK, Walter. Funcționar din Ploiești. Răpit de N.K.V.D. și deportat în URSS, în bazinul Donbas, unde a murit, în condiții de exterminare.

PITTINI, Olga. Anchetată la Securitate și condamnată, pentru “găzduire de partizani”. Detenția la Jilava și Mislea.

PITTINI, Titus. Din Vulcan. Arestat în iunie 1949 și condamnat la 2 ani de închisoare, în lotul organizației anticomuniste *Stema Țării*. Detenția la Jilava, Pitești, unde a trecut prin *reeducare*, Cernavodă și Peninsula, de unde a fost eliberat, în 1951.

PITU, Anastasie (Atanasie) S. Născut la 26 ianuarie 1953, în Bărăgan, la Frumușița Nouă — Galați, unde erau deportați părinții săi. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 6 luni, după care au revenit la Constanța.

PITU, Constantin. Din județul Arad. Condamnat.

PITU, Doina V. Născută la 3 martie 1948, în comuna Sacalaz — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Constanța.

PITU, Eugen. Din Roman. Condamnat.

PITU, Eugenia T. Născută la 18 noiembrie 1953, în comuna Zagna-Vădeni din Bărăgan, unde erau deportați părinții ei, din 1951. Domiciliu obligatoriu încă 1 an și 8 luni, după care au revenit la Constanța.

PITU, Gheorghe A. Născut la 10 ianuarie 1910, în Albania. Stabilit, prin colonizare,

în comuna Palazu Mare — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și 2 luni, din 1951.

PITU, Ianache A. Născut la 10 noiembrie 1933, în Bulgaria. Stabilît, prin colonizare, în comuna Palazu Mare — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PITU, Ioan. Născut la 20 octombrie 1887, în comuna Vrani — Caraș-Severin. Fost polițist arestat în 1950. A murit în 1954, la închisoarea Gherla.

PITU, Marioara N. Născută la 15 februarie 1936, în Bulgaria. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 4 ani și o lună, din 1951.

PITU, Mihai Gh. Născut la 4 octombrie 1948, în comuna Săcalaz — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și 3 luni, din 1951. Ulterior, s-a stabilit la Constanța.

PITU, Nicolae. Născut la 12 octombrie 1893, în comuna Dulgheru — Constanța. Membru P.N.Ț. Arestat la 23 iulie 1950 și condamnat, prin sentința 311/28.08.1950, la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire”. După recurs, pedeapsa i s-a redus la 3 ani.

PITU, Nicolae A. Născut la 15 iulie 1936, în Bulgaria. Stabilît la Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PITU, Sotir A. Născut la 20 iulie 1923, în Albania. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PITU, Spiru S. Născut la 5 octombrie 1951, în Bărăgan, la Frumușita Nouă — Galați, unde erau deportați părinții săi. Domiciliu obligatoriu, 3 ani și 10 luni, după care s-au întors la Constanța.

PITU, Stela A. Născută la 8 decembrie 1953, în Bărăgan, la Movila Gâldaului, unde erau deportați părinții săi, din 1951. După încă 1 an și 8 luni de domiciliu obligatoriu, au revenit la Constanța.

PITU, Steluța A. Născută la 12 septembrie 1935. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Movila Gâldaului, 4 ani și 5 luni, din 1951, după care s-a întors la Constanța.

PITU, Străin. Din Comoriște (nr. 209). Condamnat în 1959. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PITU, Vasile D. Născut la 10 noiembrie 1935, în Bulgaria. Stabilît, prin colonizare, în comuna Ovidiu — Constanța. Condamnat, în 1958, la 10 ani de muncă silnică și 4 ani degradare civică, pentru “uneltire”.

PITU, Vasilichia D. Născută la 25 martie 1927. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PITU, Vasilichia N. Născută la 12 martie 1944, la Călărași. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani și 10 luni, din 1951. Ulterior, s-a stabilit la Constanța.

PITULEA. Din Dobrogea. Condamnat. Detenția la Poarta Albă (1951-52), unde era normator.

PITULEA, Elvira. Născută la 5 iunie 1933, în Bulgaria. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 1 an și 9 luni.

PITULEA, Enache. Legionar refugiat în Germania și stabilît, apoi, la Graz, în Austria, de unde, împreună cu Gogu Puiu, a hotărât să revină în România. La 28 martie 1947 au părăsit Viena. Au poposit la Consulatul Român de la Budapesta, iar la 3 aprilie 1947, au ajuns la Oradea, cu pașapoarte false. La 4 aprilie 1947, au fost amândoi arestați și trimiși la Siguranța Constanța. Enache Pitulea a fost condamnat, în lipsă, prin sentința 399/19.03.1948 a Tribunalului Militar București, semnată de colonelul Valer Dobrogeanu, la 1 an de închisoare corecțională, pentru “treccere frauduloasă a frontierei”.

PITULEA, Gheorghe. Din Constanța. Arestat în 1950 și condamnat.

PITULEANU, Anita. Născută la 15 august 1930, în București. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani.

PITULESCU, Petre. Inițiatorul unei organizații anticomuniste, în cadrul căreia membrii au depus jurământ, în martie 1955.

PITULICE, Valeria. Din Roman. Condamnată.

PITUȘCAN, Feodora I. Născută în 1902, în comuna Pitușca — Călărași (Basarabia). Condamnată în 1945, de autoritățile sovietice, la 10 ani de muncă silnică.

PITUȘCAN, Vasile. Țăran din comuna Pitușca — Călărași (Basarabia). Invalid din Primul Război Mondial. Împușcat în 1941, de N.K.V.D., în masacrul din pădurea Păulești.

PIȚA (sau PITTA), Constantin (Tache). Născut la 1 septembrie 1917, la Veria — Grecia. Stabilit, prin colonizare, în comuna Ostrov — Constanța (nr. 89). Contabil arestat la 19 iulie 1952, torturat la Securitatea Constanța și condamnat, prin sentința 1/5.01.1953, pronunțată de generalul Alexandru Petrescu (supranumit *Vîșinski al României*), la 7 ani de închisoare, pentru “crimă de uneltire”.

PIȚA, Gheorghe. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla, Baia Sprie, Valea Nistrului ș.a.

PIȚA, Hrisula C. Născută la 2 decembrie 1922. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 2 ani.

PIȚA, Tache. Condamnat în 1950. Detenția la Constanța, Jilava, Aiud și Peninsula (1952).

PIȚIGOI, Constantin I. Născut la 17 noiembrie 1930, în comuna Saraiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 15 ani și 6 luni, din 1949.

PIȚIGOI, Elena (soția lui Pițigoi, Marin A.). Născută la 29 martie 1909, în comuna Broșteni — Argeș, în familia Predescu. Arestată în noaptea de 2 spre 3 martie 1949. I s-a confiscat întreaga avere și a fost trimisă, cu domiciliu obligatoriu, la Pitești, Lătești și Răchitoasa, până în 1964.

PIȚIGOI, Ion I. Născut la 26 aprilie 1923, în comuna Saraiu — Constanța. Țăran arestat la 14 iulie 1949 și anchetat la Securitatea Constanța, unde a fost torturat de locotenentul Gheorghe Mihăilă (care i-a înscenat și procesul), Nicolae Doicaru și Sarchizian. Condamnat, prin sentința

557/21.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 15 ani de muncă silnică, pentru “crimă de uneltire”, în lotul lui Gheorghe Gh. Tomoșoiu. Detenția la Gherla, de unde a fost ridicat, din ordinul lui Alexandru Nicolski, transmis prin Patriciu, șeful Securității Cluj, și trimis cu trenul la Timișoara, unde a fost asasinat, în noaptea de 9 spre 10 martie 1950.

PIȚIGOI, Marin A. Născut la 30 mai 1900, în comuna Broșteni — Argeș. Fiu de învățător. A urmat Școala Normală din Câmpulung-Muscel. În 1916 și-a întrerupt cursurile, plecând voluntar, în Corpul Cercețasilor, în Primul Război Mondial. A luptat la Mărășești. După război, și-a terminat studiile. Membru fondator al Partidului Național Țărănesc, alături de Ion Mihalache. Învățător. Deputat țărănist de Argeș, între 1928 și 1932, ales pe lista al cărei cap a fost Armand Călinescu. În 1933, a absolvit Facultatea de Drept și Filosofie. Rămas fidel P.N.Ț-ului și după atragerea lui Armand Călinescu în cercurile Regelui Carol II. După 1944, a fost președintele P.N.Ț. Argeș, sediul organizației aflându-se chiar în casa lui din Pitești. A devenit ținta comuniștilor și în special a lui Constantin Doncea, responsabilul comunist pentru județul Argeș. La 9 august 1946, comuniștii au organizat, la Tribunalul Pitești, un atentat în urma căruia avocatul Gheorghe Mihai și Tică Popescu au fost omorâți, iar aprox. 20 de persoane, printre care Nicolae Penescu și Marin Pițigoi, au fost grav rănite. După alegerile din noiembrie 1946, câștigate de P.N.Ț. și falsificate de comuniști, Marin Pițigoi a fost pus sub urmărire de către Securitate, la 15 decembrie 1946 emițându-se un mandat de arestare pe numele lui. A stat ascuns până la 15 august 1949, când a fost arestat. Condamnat la 7 ani de închisoare, în urma unui proces în care au mai fost judecați fruntașii P.N.Ț., Victor Anca, Dumitru Gerota, Eugen

Hațieganu ș.a. Detenția la Jilava, Aiud și Peninsula (din toamna lui 1950), unde nepotul său, Simion (Sică) Enăchescu, fost student la medicină, adept al *reeducării*, l-a cerut oficial ofițerului politic, Chirion, pentru a-l prelua în Brigăzile 13-14. Acolo, Marin Pițigoi a fost bătut zi și noapte, torturat și supus unui regim infernal de muncă forțată. În acea perioadă a fost ucis, la Canal, doctorul Ion Simionescu. După plecarea tortionatorilor Ion Bogdănescu și Sică Enăchescu de la Peninsula, Marin Pițigoi a fost trimis la Gherla și, apoi, la Oradea, de unde, în loc să fie eliberat, a fost trimis, cu o pedeapsă administrativă, în domiciliu obligatoriu în Bărağan, la Răchitoasa și Lătești, până în 1964. A murit la 3 august 1988.

PIȚIGOI, Nicolae I. Născut la 14 noiembrie 1947, în comuna Saraiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărağan, 15 ani și 2 luni, din 1949.

PIȚIGOI, Radu. Născut în 1906, în comuna Valea Salciei — Buzău (la izvorul pârâului Căinău). Țăran înstărit, arestat la 31 martie 1951 și condamnat. Detenția la Râmnicu-Sărut și în lagăre de muncă forțată (de la 21 aprilie 1951).

PIȚIRIGĂ, Petrache. Din județul Dolj. Condamnat.

PIȚU, A. S. Din satul Budineț — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 77 de victime ale represiunii sovietice, ale căror nume sunt înscrise pe troița din sat.

PIȚU, Dumitru (al lui Ion). Din comuna Igești — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 87 de victime ale represiunii sovietice, ale căror nume sunt înscrise pe troița din Igești.

PIȚU, Eugenia. Din Roman. Condamnată.

PIȚU, Gheorghe. Născut în 1891. Arestat în 1951. A murit în 1954, la Giurgiu, unde se afla la muncă forțată, sub control M.A.I.

PIȚU, Ștefan (al lui Ioan). Din comuna Igești — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 87 de victime ale represiunii sovietice, ale căror nume sunt înscrise pe troița din Igești.

PIȚUL, Elena. Născută la 14 octombrie 1943, la Igești — Bucovina. Refugiată

în Banat. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărağan, 4 ani, din 1951.

PIȚUL, Ilie. Din Opreși — Hliboca (Bucovina). Condamnat la moarte și executat, de sovietici.

PIȚUL, Leon. Din Opreși — Hliboca (Bucovina). Deportat și mort în condiții de exterminare.

PIȚUL, Viorica. Din Roman. Condamnată.

PIȚURĂ, Dumitru F. Născut la 21 ianuarie 1912, în comuna Orodel — Dolj. Locotenent-major de aviație. În martie 1952, a fugit cu un avion în Jugoslavia și, apoi, în Republica Federală Germania, unde a lucrat, un timp, ca instructor de aviație, în cadrul trupelor americane. La 24 martie 1955 a ajuns în SUA. După fuga lui, din ordin M.A.I., au fost arestați și anchetați 70 de piloți militari, unii dintre ei fiind excluși din rândurile armatei.

PIȚUREA, Ion. Negustor din Craiova, proprietar al unui local, în fața Tribunalului din Craiova (str. Cuza-Vodă). Arestat în 1951, a primit o condamnare administrativă. Detenția la Canal.

PIȚURU, Gheorghe. Partizan anticomunist. Arestat și omorât în ancheta Securității Cluj, din ordinul colonelului Mihail Patriciu.

PIȚURU, Nicolae. Născut în 1913, în comuna Celaru — Romanâți. Farmacist din Cluj. Membru al organizației anticomuniste *Cruce și Spadă*. Arestat în aprilie 1949, împreună cu alți membri ai grupului care acționa în zona Huedinului, sub conducerea lui Gheorghe Gheorghiu-Mărășești. Condamnat, prin sentința 1545/23.09.1949 a Tribunalului Militar Cluj, la 20 de ani de muncă silnică. Șeful Securității Cluj, Mihai Patriciu (Weiss), a ordonat să fie scos din închisoare și împușcat, la 7 octombrie 1949, la Zam Sâncrai — Mureș, lângă Huedin. În procesul verbal încheiat la moartea lui Nicolae Pițuru, securiștii au scris: "*împușcat pentru fugă de sub escortă*".

PIUARU, Teodor H. Născut la 24 ianuarie 1924, în comuna Băigești — Suceava. Țăran arestat la 4 aprilie 1958, pentru că adusesese critici "realizărilor"

regimului comunist și, împreună cu alți săteni, refuzase să se prezinte la vot.

PIVIN, Dumitru (tatăl lui Pivin, Gheorghe D.). Născut în 1888, în comuna urbană Horecea, suburbie a Cernăuțului — Bucovina. Rănit în Primul Război Mondial. Ca primar, s-a ocupat de ridicarea unei biserici la Horecea. Arestat la 13 iunie 1941, din cauză că fiul său cel mai mare, Ion-Nistor (născut în 1906, dintr-o primă căsătorie), se refugiase în România, în timpul invaziei sovietice din 1940 (avea să moară la Craiova). Cel de-al doilea fiu, Gheorghe, se refugiase și el, la Iași. Dumitru Pivin a fost deportat în satul Serstbitovo din regiunea Tomsk (Siberia), împreună cu soția, Maria (n. 1896) și fiul, Ilie (n. 25 iulie 1931). Dumitru Pivin a murit în 1942, iar Maria în 1943. La 4 aprilie 1948, Ilie Pivin s-a întors singur, la Horecea. Avea 17 ani.

PIVIN, Gheorghe D. (fiul lui Pivin, Dumitru). Născut în 1922. Absolvent al Liceului *Aron Pumnul* din Cernăuți — Bucovina. Student la Cernăuți. Refugiat, în 1940, la Roman și apoi la Iași. Membru al *Frației de Cruce* din Piatra-Neamț. Arestat în noaptea de 14 spre 15 mai 1948, în lotul membrilor Centrului Studentesc Legionar din Iași. Pus în lanțuri, împreună cu Neculai Popa, și anchetat la Siguranța din Piatra-Neamț, unde a fost bătut de Stoian (șeful Siguranței) și la Suceava, unde l-au torturat Blehan și Danielevici. Nemaissuportând chinurile, a încercat să se sinucidă, tăindu-și venele, dar a fost "salvat". Condamnat la 20 de ani de muncă silnică, în procesul membrilor Centrului Studentesc Legionar de la Iași, care a început la 21 februarie 1949 și în care au fost judecați 123 de tineri. Eliberat, prin grațiere, în 1964, grav bolnav. S-a stabilit în comuna Gârleni — Bacău, pe râul Bistrița (vezi și Popa, Neculai).

PIVIN, Ilie D. Vezi Pivin, Dumitru.

PIVIN, Ion. Născut în 1912, la Horecea — Bucovina. Deportat în 1941, în Siberia, unde a murit, în condiții de exterminare.

PIVIN, Maria. Vezi Pivin, Dumitru.

PIVIN, Maria. Născută la 14 februarie 1932, la Horecea (Bucovina ocupată de sovietici). Refugiată în Banat. Domiciliu

obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PIVIN, Sava-Dragoș. Din comuna urbană Horecea, suburbie a Cernăuțului — Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, unde a murit în condiții de exterminare. Numele său este înscris pe un monument comemorativ din Horecea, printre cele 110 ale victimelor represiunii sovietice din comună (lista a fost întocmită de Ion Pridie, din Horecea).

PIVNICERU. Avocat din Iași. Condamnat. Detenția la Jilava, Gherla, minele de plumb de la Baia Sprie ș.a.

PIVNICERU, Constantin Gh. Din Sinaia. Condamnat la 5 ani de închisoare. În 1951 se găsea la închisoarea Jilava.

PIVNICERU, Simion. Născut la 27 septembrie 1903, în comuna Averești — Vaslui. Preot ortodox, paroh la Biserica *Sfinții Voievozi* din București. Arestat în 1958 și anchetat la Securitatea Uranus, unde i s-a înscenat procesul. Condamnat, prin sentința 1.053/21.10.1958 a Tribunalului Militar București, la 8 ani de muncă forțată, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale".

PIVOVAROV, Iosif-Vladimir. Născut în 1872, în Noua Suliță — Bucovina. Deportat la 13 iunie 1941, în Siberia, împreună cu mama, soția și soacra sa.

PIZONE, Benedict. Născut în 1920. Căpitan genist. Condamnat în 1950. Detenția la Jilava și Poarta Albă.

PIZZA, Tache. Născut în 1914, la Veria — Grecia. Macedonean stabilit, prin colonizare, în Dobrogea. Arestat, torturat la Securitatea Constanța și condamnat în 1953.

PLACA, Silvia. Soția unui englez. Arestată, anchetată la Securitate și condamnată în 1951, în procesul înscenat pentru compromiterea Nuntiatului Apostolice din România. Detenția la Jilava, Mislea și Miercurea-Ciuc, de unde a fost eliberată, în 1956, la intervenția Ambasadei Marii Britanii.

PLAHOTNIC, Mihai P. Din Ploiești (str. Fabricii, nr. 26). Arestat de Securitatea Ploiești și condamnat. Detenția, 5 ani, 3 luni și 14 zile.

PLAIN, Maria. Născută la 29 iulie 1925, la Timișoara. Deportată la 15 ianua-

rie 1945, în URSS, la muncă forțată, de unde a revenit la 16 decembrie 1946.

PLAIU, Alexandru A. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLAIU, Alexei G. (frate cu Plaiu, Filip G.). Născut în 1896, în comuna Zaim — Căușeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ana (născută în 1904) și copiii, Fiodor (n. 1928), Tihon (n. 1932), Alexandru (n. 1934), Nadejda (n. 1938) și Liuba (n. 1941).

PLAIU, Ana. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLAIU, Ana. Vezi Plaiu, Filip G.

PLAIU, Ecaterina F. Vezi Plaiu, Filip G.

PLAIU, Filip G. (frate cu Plaiu, Alexei G.). Născut în 1894, în comuna Zaim — Căușeni (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Ana (născută în 1897) și fiicele, Maria (n. 1924) și Ecaterina (n. 1928).

PLAIU, Fiodor A. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLAIU, Liuba A. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLAIU, Maria F. Vezi Plaiu, Filip G.

PLAIU, Nadejda A. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLAIU, Tihon A. Vezi Plaiu, Alexei G.

PLANK, Maria. Născută la 6 mai 1921, la Timișoara. Deportată la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată, de unde s-a întors la 17 decembrie 1949.

PLANTUS, Aglae (a lui Nicolae). Vezi Plantus, Eva.

PLANTUS, Aurica (a lui Gheorghe). Vezi Plantus, Eva.

PLANTUS, Aurora C. Vezi Plantus, Chirilă.

PLANTUS, Chirilă (al lui Andron). Din comuna Stănești. Deportat la 13 iunie 1941, de către sovietici, în Kazakhstan, împreună cu soția, Elena și cei 6 copii. Ajunși la destinație, au fost înghesuiți, 30 de oameni, într-un grajd în care erau obligați să doarmă pe paie, pradă păduchilor. Imediat, a murit Mircea, copilul cel mai mic al lui Chirilă și al Elenei, pe care aceasta nu a mai avut cu ce să îl alăpteze. Tot în 1941 a murit și Elena Plantus. În

1943 au murit Chirilă Plantus și alți trei copii ai lui, Domnica, Gheorghe și Octavian, cerând, până la ultima suflare, o fărâmă de pâine. Pentru că Octavian a murit în decembrie și pământul era prea înghețat pentru a se putea săpa o groapă, trupul lui nu a fost înmormântat, ci așezat lângă un gard și acoperit cu pietre. Abia în primăvara următoare, sora lui, Aurora, a reușit să-l îngroape. După 6 ani, Aurora și o soră a ei, singurele supraviețuitoare ale familiei, s-au întors acasă. Redăm, în continuare, o relatare a Aurorei Plantus, despre tragedia unei alte familii din comuna Stănești, la care ea fusese martoră: *“Domnica Bucea, după ce și-a pierdut 6 membri ai familiei sale, în acea pustietate, a ajuns la cumpăna disperării. Văzând femeia că și ultimul copilăș drag îi era pe moarte, pentru că nu mai avea cu ce să-l alăpteze, s-a dus pe malul unui râu, și-a legat o piatră de gât, a luat odrasla în brațe și s-a aruncat cu ea în apă. Atunci mi-am zis: «Doamne, dă-mi puterea să ajung acasă, în Stănești, ca să povestesc lumii din sat cum s-a prăpădit toată familia Bucea”*.

PLANTUS, Domnica C. Vezi Plantus, Chirilă.

PLANTUS, Dumitru (al lui Nicolae). Vezi Plantus, Eva.

PLANTUS, Elena. Vezi Plantus, Chirilă.

PLANTUS, Eva (a lui Samson). Deportată în 1941, în Kazakhstan. Aceeași soartă au avut-o Aglae, Aurica, Dumitru, Gheorghe, Lidia, Vasile, Zamfira și Zenovia Plantus (care a murit în deportare). Numele lor se găsesc pe lista de 154 de victime ale bolșevismului, din comuna Stănești, întocmită de profesorul Ion Postecă și publicată în Almanahul *Țara Fagilor*, 1996, pp. 144-147. În amintirea acestor victime s-a ridicat un monument, în cimitirul din Stănești.

PLANTUS, Gheorghe (al lui Dumitru). Vezi Plantus, Eva.

PLANTUS, Gheorghe C. Vezi Plantus, Chirilă.

PLANTUS, Lidia (a lui Gheorghe). Vezi Plantus, Eva.

PLANTUS, Mircea C. Vezi Plantus, Chirilă.